

ΕΤΟΣ Δ'.
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 201
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέας δια μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδας, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους, ὅπου ἦν τῆς ὁ Ἄρειος Πάγος

Ἐν Ἀθήναις τῆ 19 Δεκεμβρίου 1882.

Παράδοξον ἐρώτησιν θὰ σὰς ἐρωτήσω: διατί ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες δὲν ἐξηκολούθησαμεν τὸ σύστημα τῆς διασπορᾶς ἐφ' ὅλης τῆς γῆς, ἀλλὰ συνεκεντρώθημεν ἐδῶ εἰς μίαν ἀκτὴν τῆς Μεσογείου καὶ ἀποτελέσαμεν ἰδίαν κοινωνίαν καὶ προσπαθοῦμεν νὰ ἀποτελέσωμεν καὶ ἔθνος κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον πρότυπον;

Ἡ ἀπάντησις δίδεται κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ὑπὸ τῶν πολιτευομένων ἡμῶν ἡξεύρετε διατί οἱ πατέρες ἡμῶν ἐπανέστησαν καὶ ἐπλασαν αὐτοκέφαλον κοινωνίαν καὶ δὲν συνεχωνεύθησαν μετὰ τῶν ἄλλων φυλῶν, Τούρκων, Ἑβραίων, Βουλγάρων, Βλάχων, Ἀλβανῶν;

Διὰ ν' ἀπολαύσωμεν τὴν μεγίστην εὐτυχίαν τοῦ νὰ ἔχωμεν τὸν κ. Τρικούπην πρωθυπουργόν, τὸν κ. Λομβάρδον ὑπουργόν, τοὺς 245 βουλευτὰς ἀντιπροσώπους ἡμῶν καὶ διὰ νὰ σύρωμεν οἱ κύριοι οὗτοι ἐφ' ἀμάξης καὶ διὰ νὰ χαίρωμεντα ἐδαφιαίως ὑπὸ τῶν μὴ ὑπουργῶν καὶ μὴ βουλευτῶν.

Ἡ υγεία καὶ ἡ ἀσφάλεια δὲν ἔχει τίποτε κοινὸν μὲ τὸν σκοπὸν τῆς κοινωνίας· ἡ κοινωνία ὑπάρχει μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ μισθοδοτῇ τμηματάρχας, ἰατροὺς, φαρμακοποιούς, κλητῆρας· ὁ τύφος, ἡ εὐλογία, ἡ πανώλης καὶ αὐτὴ ἡ χολέρα, οἱ λωποδύται οἱ κλέπται καὶ οἱ λησταὶ ἔχουσι μεγαλειέταν ἐλευθερίαν εἰσόδου καὶ κυκλοφορίας ἐντὸς τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, παρὰ ὃ καπνός, ὃ οἶνος καὶ τὰ πνευματώδη ποτά. Τί θὰ εἴπη νὰ ἀποθνήσκωσιν ἐξήκοντα ἄνθρωποι κατὰ μῆνα ἐξ εὐλογίας; οἱ ὑπουργοὶ νὰ εἶνε καλὰ· οἱ βουλευταὶ νὰ εἶνε καλὰ καὶ ἡ πολιτικὴ μηχανὴ νὰ μὴ τύχη καὶ ἐτροχιασθῇ.

Τί θὰ εἴπη οἱ πάσχοντες νὰ ἀποθνήσκωσιν ἐκ πείνης καὶ ἐκ τῶν κακοπαθειῶν; Οἱ ἐν τέλει νὰ μὴ ζημιωθῶσιν, οἱ κλητῆρες νὰ μὴ δώσῃ ὁ Θεὸς καὶ προσβληθῶσιν ἐκ τῆς νόσου.

Εἶνε κρῖμα τῷ ὄντι τόσοι μισθωτοὶ ἀρχόντες νὰ ἀπασχοληθῶσιν ἀπὸ τῶν σοβαρῶν καθηκόντων αὐτῶν καὶ νὰ σκεφθῶσι

περὶ μηδαμινῶν πραγμάτων ποῖος ζῆ καὶ ποῖος ἀπέθανε, ποῖος ἀσθενῆς τρώγει καὶ ποῖος πεινᾷ, ποῖος προσεβλήθη ἢ ποῖος θὰ προσβληθῇ, ὅλα ταῦτα ἐνδιαφέρουσι μόνον τοὺς ἰερεῖς καὶ τοὺς νεκροθάπτας καὶ οἱ ὑπάλληλοι ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι δὲν εἶνε νεκροθάπται· διὰ τοῦτο προσπαθοῦσι νὰ καταστῶσι τοιοῦτοι.

Ὁ σκοπὸς τῆς συστάσεως τοῦ ὑπουργείου εἶνε ὄχι διὰ νὰ φροντίῃ περὶ τῆς υγείας καὶ ἀσφαλείας τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ νὰ συγκροτῇ ὑπουργικὰ συμβούλια περὶ ἀέρων καὶ ὑδάτων καὶ φωσφορικῶν ἀέριων, περὶ συγκρατήσεως τῆς πλειοψηφίας, περὶ διορισμοῦ ἀλαταποθηκαρίων καὶ περὶ ἐκκαθαρίσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν λεμβούχων κατὰ τρόπον συμφερότερον τῷ κόμματι.

Καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ὑπάρξεως τῶν βουλευτῶν καὶ τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐθμῶν δὲν εἶνε ἡ υγεία καὶ ἀσφάλεια τῶν ἐκλογέων, ἀλλ' ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν εἰς τὸν τόπον, ὅπου δὲν ψηφοφοροῦσι. Διὰ τοῦτο φαίνεται διὰ εἰς βουλευτῆς Ἀττικῆς ἔφερε τὸ ζήτημα τῆς εὐλογίας, ὃ πρωθυπουργὸς εἰρωνεύθη αὐτὸν μετὰ τῆς ἰδιαζούσης ἐκείνης χάριτος τῶν σκυτοτόμων, διότι γίνεται αἴτιος νὰ χάνεται ὁ πολύτιμος καιρὸς!

Καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον δὲν εὐκαιρεῖ ἔστω καὶ πρὸς τὸ θεαθῆναι νὰ συνέλθῃ ἀπαξ τοῦλάχιστον εἰς συνεδρίασιν, διὰ νὰ φανῇ, ὅτι σκέπτεται περὶ εὐλογίας· διότι ἡ εὐλογία δὲν εἶνε ἀφορμὴ εἰς τὰ τρυφερά ταῦτα ὄντα νὰ ἐπιδειξῶσι τὰ δημοκρατικὰ καὶ ἀντιβασιλικὰ αὐτῶν φρονήματα!

Τί συμβούλια, τί βουλαὶ, καὶ τί ὑπουργεῖα! ὁ θεὸς νὰ σὰς πληθύνῃ, ὑπουργοὶ καὶ βουλευταὶ καὶ νομάρχαι καὶ τμηματάρχαι καὶ δήμαρχοι καὶ σύμβουλοι καὶ ἀστυνόμοι! Ἀλλὰ δὲν ἐννοοῦμεν διατί, ἀφ' οὗ τόσον μέχρι τοῦδε ἐπληθύνατε καὶ ἐμεγαλύνθητε καὶ ἐπλουτίσατε ἐντὸς τῆς μικρᾶς καὶ πτωχῆς Ἑλλάδος, δὲν ἐννοοῦμεν διατί, ἐπισκέπτεται ἡμᾶς καὶ ἡ εὐλογία καὶ ὁ τύφος καὶ ἡ πανώλης· σεῖς εἰσθε φθοροποιοὶ ἐξωλέστεροι τῆς πανώλους καὶ τοῦ τύφου καὶ τῆς εὐλογίας.

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

ANEMOMAZOMATA

Ο προοδευτικός του Πανεπιστημίου πρόεδρος, αφού έβου-
δαιώθη πλέον, ότι ή όπλασκία, ή σκοποβολή και ή ραδιομα-
χία εξασκείται ακωλύτως έντος των αίθουσών του Πανεπι-
στημίου, πρέπει να φροντίση, όπως αφιέρωση εις την άσκησιν
ταύτην μίαν αίθουσαν και να διορίση και ιδιαίτερον πρός τούτο
διδάσκαλον.

Ο πρωθυπουργός μας έχει τόσην μανίαν να κατορθώση να
κάμη άπαρτίαν μόνος του, ώστε επί τέλους θα καταφύγη εις
τό μέσον να κατασκευάση πέντε δέκα ξυλίνους βουλευτάς, διά
των οποίων να συμπληρώση τόν νόμιμον αριθμόν. Οί νεοκα-
τασκευάστοι βουλευτάι εκτός των χαρισμάτων της άκνησίας,
της άφωνίας και της άναισθησίας, προτερημάτων κοινών πολ-
λών όμοειδών συναδέλφων των, θα έχουν τό πλεονέκτημα να
είνε εξησφαλισμένοι την κεφαλήν κατά τάς ημέρας των θου-
ρωδών συνεδριάσεων από τά επικίνδυνα έπιχειρήματα των άν-
τιπάλων των.

Και ή παρουσία ξυλίνων βουλευτών έντος της αίθού-
σης των συνεδριάσεων κανένα δέν θα έκπλήξη βεβαίως, διότι
τό ξύλον και ενεργητικώς και παθητικώς ποτέ δέν έλειψεν
άπό την έλληνικήν βουλήν.

Ο πρωθυεράρχης των άναμορφώσεων πρωθυπουργός κ.
Τρικούπης μακροδώς έπετέθη από τινος σόν τούς άλλους και
κατά τού στρατού ζητών να τόν άναμορφώση. Άλλά τά άνα-
μορφωτικά του σχέδια ακόμη δέν έφθασαν τόν στρατιώτην
ούτε καν μέχρι της έπιδερμίδος, διότι όλη όλη ή άναμόρφωσις
περιορίσθη μέχρι τούδε εις την μεταβολήν της στολής και
των κομίδων.

Τόσην μέριμναν και ένδιαφέρον δεικνύει ο πρωθυπουργός
μας περί της ευλογίας, ήτις δεινώς μαστίζει τούς συμπολίτας
μας, ώστε, ότε μετέθη παρ' αὐτῷ ή έπιτροπή της 'Εταιρίας
της Υγιεινής να ζητήση παρὰ της κυβερνήσεως να προμηθευθῆ
έξωθεν δαμαλίδα, ήτις δέν υπάρχει, άπήντησε μετ' όργης
λέγων, ότι δέν πρέπει ν' άναμιγνύωνται οί πολίται εις ύποθέ-
σεις άφορώσας εις την κυβέρνησιν. 'Η έξήγησις τού πράγμα-
τος πρέπει ν' άναζητηθῆ εις τούς μύθους τού Αϊσώπου και
ιδίως εις τόν της κολοβής αλώπεκος θέλου να συγματισθῆ
όλος ο κόσμος διότι και αὐτοί είνε έστιγματισμένοι.

Έν των πρώτων ζητημάτων, ών θα έπιληφθῆ τό άρτισύ-
στατον τού Παρνασσού θεολογικόν τμήμα θα είνε και τό
των τριών ύποστάσεων της άγίας Τριάδος έν σχέσει μετά των
τριών ύποστάσεων τού Τρικούπη θα εξετασθῆ δέ αν εις την
τρικουπικήν τριάδα υπάρχει και πνεύμα και επί τη ύποθέ-
σει ότι υπάρχει, αν αὐτό είνε άγιον.

Ο «ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ» ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

Έν τη άσφυκτική της Βουλής άτμοσφίρα, ήν πληροδα
ξηραί, ως σανίς, συζητήσεις και τόποι κοινοί ως αί καλοκύνθη,
δοάκις δέν συμπυκνούσιν αὐτήν κραυγαί και ύβρεις και άκα-
τεινόμνοι γρόνθοι, δέν ήξεύρομεν τί θα έγίνοντο και άκροα-
ται και βουλευτάι, αν δέν την ήραίωσεν ένίοτε ή αύρα της πρω-
τοτυπίας τού κ. Δουζίνα ή τού κ. Στεφανίδου. Άλλά τό άκρον
άωτον της πρωτοτυπίας διέπραξεν ο πρώτος την παρελθούσαν
έβδομάδα δέν τόν έφθανεν ή τριακονταμελής έπιτροπή και ή
άνανθεώρησις τού συντάγματος, έξήγησε και μίαν λαιμητό-
μον! Και έπειδή δέν τού την έφεραν περιωρίσθη να πάρη εις
χείρας άπλούν τόμον, δν επί πολύ έφυλλομέτρει. Μή ήτο ή
ίστορία της Γαλλικής έπαναστάσεως;

Είς ποίαν όμως αντίθεσιν εύρίσκονται αί αίμοχαρείς όρέξεις
τού άξιότιμου βουλευτού πρός την άχρωμάτιστον φωνήν του,
την άπαθή ή παιδράν μορφήν και την έν γένει σωματικήν αὐ-
τού σύστασιν! Άναμένομεν να ζητήση και ο κ. Σταμούλης,
διαψεύδων τό ήμερώτατον έξωτερικόν του την εισαγωγήν της
άνθρωποφαγίας; ή ο κ. Στεφανίδης την χρῆσιν της αϊδημοσύνης
έν ταίς κοινοβουλευτικαίς συζητήσεσι.

Τό Σάββατον ή Βουλή ένωτίσθη και της φωνής τού έτέρου
των Τούρκων βουλευτών, τού Δερβίς μπέη, φωνής ένεχούσης
όλην την μαλακότητα και νογέλειαν τού τουρκικού βίου. Έ-
φαίνετο λέγων επάνω κάτω πρός τούς κραυγάζοντας περί πέ-
σεων των θώμανών έν Θεσσαλία: Δζάνουμ τί κάθεσθε και
σπάτε τό κεφάλι σας. Άν δέν έγειναν πάει καλά, αν έγειναν
πάλι, για γνίς όλν τού.»

Τήν δέ τρίτην εύρισκόμην εις τό στοιχείόν μου. 'Η Βουλή
είχε μεταβληθῆ εις πανδαμίοιον. Υπό τό άμυδρόν φῶς των
λαμπτήρων άνεκινούντο ως έν φαντασμαγορία κεφαλαί και
ράβδοι και γρόνθοι και τού σκιερού αὐτού χάους επέπλεον τά
λευκά κολλάρα τού κ. Τρικούπη, ή ξανθή κόμη τού κ. Ράλλη,
τό υπογένειον τού κ. Καλλιγᾶ, τά όμματούόλια και ή σκούφη
τού κ. Α. Πετμεζᾶ και ή μύτη τού κ. Λομβάρδου.

Είνε περίεργον πῶς διέφυγε τά θλέμματα των λυγρών
συντακτών των βουλευτικῶν χρονικῶν, τό εύπάρυφον βουρ-
νούζιον τού κ. Στεφανίδου. Καθ' όλην την παρελθούσαν έ-
βδομάδα υπεφαίνετο τυλιγμένος εις αὐτό ο δημηρικός άνήρ, ο
άρχαιος άθλητής εις την χλαμύδα του και οί κόκκινοι κόκκινοι
κροσσοί του άπετέλου έπιτροπή αντίθεσιν πρός τά γαλά-
μαύρα παλτά ή την άχρουν φουστάνελαν τού κ. Λαμπρά-
πούλου της Νυμφαχίας.

M. TEAR

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τῶν ἀπειρῶν μεταχρωματισμῶν τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἡμῶν Πρωτεύως, ἐμολογοῦμεν ὅτι δὲν ἐπεριμένεκαμιν τὴν καταδίκην τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας τοῦ 89. Ὡραία τὰ λέγει ὁ «Αἰών». Ἰσοπέδωσις κοινωνική, ὕλική, καὶ ἐπὶ τέλους διανοητική (ἰδύνατο νὰ προσθέσῃ καὶ ἠθική,) ἰδοὺ τὸ ἰδανικὸν τῆς μεγάλῃς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως. Αὐτὸ εἶνε τὸ σπουδαιότατον μέρος τοῦ ἔλου ἄρθρου, τὸ ὅποιον ὡς καὶ πολλὰ ἄλλα ἰδύνατο νὰ συμπυκνῆ ὁ συνάδελφος εἰς ἡμίσειαν περίπου στήλην τοῦ φύλλου του χωρὶς νὰ παραλείψῃ καμμίαν ἰδέαν του. «Εὐκόλον τὸ ἐκφέρειν πομπώδεις φράσεις... «Πολὸν δύσκολον ἔμως τὸ ἀνακουφίζειν τὴν πενίαν...» Καὶ τοῦτο ἀληθέστατον. Ἄς μᾶς ἐπιτρέψῃ μόνον νὰ τῷ ὑπομνήσωμεν, ὅτι ἡ εἰκὼν τοῦ εὐεργετικοῦ μεγαλοκτηματίου, ἣν μᾶς παρουσιάζει, ἔχει τινὰς κηλίδας, ἀξύνονται μὲν ν' ἀπσιωπήσῃ, ἀλλ' ὄχι καὶ νὰ ἐξαλείψῃ ἀπὸ τῆς μνήμης τῶν συγχρόνων. Ἄρα γε αἱ εὐλογίαι τῶν εὐεργετουμένων, ἀντισταθμίζουσι τοὺς στεναγμοὺς τῶν ἀδικηθέντων;

* * *

Ὁφείλομεν ἀπαξ διὰ παντὸς μίαν ἐξήγησιν. Ἀναλύοντες ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν συνοπτικῶς ἄρθρα τοῦ «Αἰῶνος» δὲν ἐννοοῦμεν ποσῶς, ὅτι ἀποτεινόμεθα πρὸς τὸν ἀξιοτίμον καὶ πεπαιδευμένον συντάκτην αὐτοῦ, διότι, ἡ ἀρχαία αὕτη ἐφημερίς ἀνῆκε ἤδη εἰς ἀνώνυμον ἐταιρίαν μετόχων, ὧν τὰς ἰδέας ἀναγκαίως διερμηνεύει οὗτος.

Ἀποτεινόμενοι ἐπομένως πρὸς τοὺς ἐν λόγῳ κυρίους μετόχους σχετικῶς πρὸς τὰ πρὸς τὸ «Ἔθν. Πνεῦμα» γραφέντα ἐν τῷ «Αἰῶνι» τῆς παρασκευῆς, ἐρωτῶμεν ἐὰν εἶνε ἀληθές, ὅτι κατὰ τὰ πολυθρόνηλα λαυριακὰ τοῦ 1873 ἐπῆλθε ζημία 15 καὶ ἐπέκεινα ἑκατομμυρίων ἐκ τῆς κυβείας; Ἐρωτῶμεν ἐπίσης, ἐάνεινε ἀληθές, ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπῆλθον ἐν Ἀθήναις ἐκ τῆς κυβείας πάλιν ζημίαι 5 περίπου ἑκατομμυρίων. Εἰς τὰ εἴκοσι ταῦτα ἑκατομμύρια δύνανται νὰ προστεθῶσι καὶ πολλὰ ἄλλα, κερδηθέντα παρ' ὀλίγων διὰ τρόπων, οἵτινες, ἐὰν ἐκφεύγῃσι τὴν μάλιστα τῆς δικαιοσύνης, δὲν ἐκφεύγουσιν ἔμως καὶ ἐκείνην τῆς δημοσίας συνειδήσεως.

Βεβαίως δὲν ἐννοοῦμεν νὰ καταγγείλωμεν ὡς ἐνόχους τῶν ἀνωτέρω ταχυδακτυλογραφῶν οὔτε τοὺς κυρίους μετόχους τοῦ «Αἰῶνος», οὔτε τὰ ὀρισμένα πρόσωπα ἅτινα σημειοῖ οὗτος ἐν τῷ ἐν λόγῳ ἄρθρῳ. Διότι οὔτε ἡμεῖς θέλομεν νὰ συγχέωνται οἱ ἀθῶοι μετὰ τῶν ἐνόχων. Ἄλλ' ἐννοοῦμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι λέγει καὶ ὁ «Αἰών», ὅτι δηλαδὴ ἀνάγκη νὰ διασαφηνισθῇ τὸ ζήτημα καὶ νὰ γνωσθῶσι τίνες οἱ εἰλικρινῶς εὐεργετοῦντες τὸν τόπον καὶ τίνες οἱ ἐκμεταλλεῦόμενοι αὐτόν.

Ὅτι καὶ ἄλλοτε εἶπομεν περὶ ἀγαθοεργίας, τὸ ἐπαναλαμβάνομεν. Οὐ παντὸς τὸ ἀγαθοεργεῖν. Παρακαλοῦμεν τοὺς κυρίους μετόχους νὰ μελετήσωσι τὴν ἐξῆς γραφικὴν ρήτραν. «Ἐλαῖον ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.»

* * *

Ἡ «Στοά» τῆς τετάρτης γράφει:

«Ὁ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Πατρῶν ὑπέβαλεν εἰς αὐτό, πρότασιν περὶ κατασκευῆς ἀνδριάντος εἰς τὸν ἀειμνηστον γερμανόν, τὸν πρῶτον ἀνυψώσαντα τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας». Καὶ θὰ ζητήσῃσι βέβαια ἀπὸ τὸ ληξιαρχεῖον τοῦ Βερολίνου νὰ μάθουν τὸ ἔνομα αὐτοῦ τοῦ γερμανοῦ.

* * *

Ὁ πρότασις τοῦ πανεπιστημίου προσέφερε διὰ τὸ μαρμαρινὸν σῶμα τοῦ Γλάδστονος 3,000 δραχμῶν καὶ διὰ τὰς φλογισμένας ἐκ τῆς εὐλογίας σάρκας τῶν συμπολιτῶν του ἐν τὸμον τοῦ Φοίβου τοῦ συναδέλφου του κ. Πύρα.

Ἀπανθίσματα ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου.

Ἐκ τῆς Κραυγῆς τῆς Ζακύνθου.

«...Ὡς γνωστὸν ἔρχονται ἐκ Πατρῶν καὶ Μεσολογίου ἰχθύες, οἵτινες πωλοῦνται ἐνταῦθα.»

* * *

Ἐκ τῆς Ἑλπίδος.

... «Μετ' αὐτῆς ἀπεδείχθη ὅτι εἶχε προγενεστέρας σχέσεις καὶ τόσον τρυφεράς, ὥστε ἡ τρυφερότης αὐτῶν προέβη μέχρι τῆς παραγωγῆς αὐτῆς καὶ θέσιν ὀδηγοῦσαν ἤδη αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἰδιότητα τῆς μητρικῆς στοργῆς.»

* * *

Ἐκ τοῦ Φανοῦ.

«Τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν συνηλθον πλέον τῶν 5000 ὑπάρξεων ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.»

ΒΟΥΛΗ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Κρούσματα πυγμαχίας ἐν τῇ βουλῇ. Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν ὡς νὰ μὴ ἤρκουν οἱ μέχρι τοῦδε ἐν χρῆσει ρητορικοὶ τρόποι προσετέθησαν καὶ τὰ ραπίσματα. Ἡγόρευεν ὁ κ. Δημητρακάκης ἀποκαλῶν τὴν προχθεσινὴν ψηφοφορίαν νόθον καὶ ψευδῆ. Ὁ κ. Μανδάλος, εἰσαχθεὶς πλέον τελείως εἰς τὰ κοινοβουλευτικὰ ἡμῶν ἔθιμα, ὤρμησεν πρὸς αὐτὸν κραυγάζων ἵνα τὸν καταβιάσῃ, ὅτε ὁ σαριβαρικὸς βουλευτὴς Λακεδαιμόνος ἀποτελειῶν ἐν ρητορικὸν σχῆμά του κατέφερε βαρεῖαν τὴν παλάμην του ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ κ. Μανδάλου. Ἐν μέσῳ δὲ ἀπεριγράφτου θορύβου καὶ συγχύσεως, ἐν τῇ πρωταγωνίστῳ οἱ μᾶλλον διακρινόμενοι ἐπὶ ρώμῃ ἐλύθη πρὶν ἀρχίσῃ ἡ συνεδρίασις, ἐνῶ μεγαλοπρεπῆς ἡ φωνὴ τοῦ κ. Δουζίνα ἐξεφώνη τὸν ἐπικηδεῖον αὐτῆς ζητοῦσα τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ πολιτεύματος διότι ἀπεδείχθη σήμερον ὅτι ἐπέγειε ὁ καιρὸς πρὸς τοῦτο.

M. ΤΣΑΚ.